

Recenze novely zákona o myslivosti

08.07.2024, Autor: red ★★★★★

Autor: vláda

Datum předložení do PSP: 13. 6. 2024

Hodnocení: 80%

Ve většině jazyků je označení pro myslivce odvozeno od loviti, nebo honiti, kdežto v češtině od mysliti. V českém etymologickém slovníku přímo najdeme, že slovo myslivec vzniklo od přídavného jména myslivý. Zatímco název zůstal stejný, samotná myslivost se od 2. poloviny 20. století výrazně proměnila. Z původní myslivosti jako záliby privilegovaných vrstev se za socialismu stala myslivost lidová, což bylo ovšem něco jako lidová demokracie, která s lidem ani s demokracií nijak nesouvisela.

Ačkoli se po roce 1989 mnohé změnilo, řada prvků lidové myslivosti dokázala přežít. Zásadní podíl na tom měla mocná myslivecká lobby, která si vždy dokázala prosadit, co chtěla. Vždyť přece divoká zvěř patří všem a myslivci se o ni starají. Starají se tak dobře, že se zvěř přemnožila a způsobuje miliardové škody. Podle myslivců za to může způsob hospodaření v krajině a nárůst civilizačního tlaku v honitbách, čímž jsou zřejmě míněny zástupy turistů a houbařů. Ale také velké lány kukuřice, kde nejde zvěř najít, natožpak střílet.

Majitelé pozemků to logicky vidí jinak. Současná myslivost je podle nich založena na křivdě, vlastníkům honebních pozemků se totiž nepodařilo po revoluci vrátit jejich práva. Původní majitelé pozemků byli současně i majiteli zvěře a museli dbát, dokonce přímo myslet na to, aby její stavy zůstaly v rovnováze s potřebou zemědělského a lesnického hospodaření. Oddělené vlastnictví lesa a pozemků dnes logicky přináší střet různých zájmů.

Lidová myslivost sice už dávno není zábavou pro lepší soudruhy. Spolu s hasiči jsou myslivci hybateli venkovského spolkového života, v lese odpracují bezplatně spoustu hodin. Problém celé věci je možná v tom, že myslivost je koníček, jehož náklady nesou z velké části vlastníci či spíše hospodáři na honebních pozemcích. Ti dlouhodobě žádají, aby do mysliveckého hospodaření mohli více mluvit a vláda se rozhodla jim vyjít vstříc. Ostatně prostřednictvím státních lesů je stát přemnožením zvěře jedním z nejvíce postižených.

Ministr Výborný jako předkladatel návrhu se zřejmě nechal inspirovat argentinským prezidentem Javierem Mileiem. Jen místo motorové pily jeho návrh bude více reprezentovat luk. Cílem návrhu je radikální snížení stavů spárkaté zvěře, a proto se povolují nové druhy zbraní včetně luku. U divokých prasat možná dojde i na kulomet, protože mají z volné přírody zmizet pokud možno zcela a zůstat jen v oborách a honitbách s minimální výměrou lesa stanovenou vyhláškou. Jakkoli se to může zdát nemožné, do poloviny 20. století to tak bylo běžné.

Ale vezměme to popořádku. Zásadní změnou celé státní správy myslivosti je celková digitalizace. Veškeré vykazované údaje a komunikace uživatelů honiteb se státní správou bude probíhat elektronicky prostřednictvím Informačního systému evidence myslivosti (ISEM). V rámci tohoto

systému se bude kromě jiného plánovat chov a lov zvěře a vykazovat ulovená zvěř, prostřednictvím fotografie kusu zvěře s plombou. Je jasné, že tohle je slabina návrhu, protože jeden kus můžete vyfotit s deseti různými plombami a nikdo nic nepozná.

Plán chovu a lovu v každé honitbě bude určovat Ústav pro hospodářskou úpravu lesů, který zároveň stanoví minimální výši lovu v jednotkách spárkaté zvěře, a to podle poškození lesa. Ve všech honitbách bude nutné splnit minimální výši lovu spárkaté zvěře a při nesplnění této povinnosti hrozí sankce od 50 do 200 tisíc korun za první rok, v dalším roce se pokuta zvyšuje. Tohle myslivci koušou opravdu těžko, jiná věc je, zda to Ústav technicky zvládne a jak bude poškození lesa vlastně převádět na kusy zvěře.

Ruší se některé doposud zakázané způsoby lovu, například zákaz používání noktovizorů nebo zákaz lovu v noci, rozšiřuje se možnost lovu všech věkových kategorií prasat divokých a veškeré spárkaté zvěře na společném lovu, ruší se zákaz nahánět zvěř srnčí pomocí ohařů a ostatní zvěř spárkatou s pomocí psů v kohoutku vyšších než 55 cm, a za určitých podmínek se povoluje lov už zmíněným lukem. Lovit nebudou jen myslivci, ale i hospodařící osoby, a to cestou povolenek k lovu. V tomto kontextu jdou zcela opačným směrem požadavky ochránců na zákaz norování.

Vlastník honebních pozemků si nově může požádat o změnu honitby a zároveň dostane právo stát se členem honebního společenstva, což dosud kupodivu nemá. A největší rána pro myslivce nakonec: Kvůli posílení práv menších vlastníků pozemků se snižuje minimální výměra honitby z 500 ha až na 250 ha. Vysoké hodnocení si návrh zaslouží proto, že není jen dalším z řady kosmetických úprav, které nikdy nic nevyřešily. Jde o změnu pojetí myslivosti, k níž mělo dojít už dávno. I proto je ale jeho další osud nejistý, myslivci všech stran už na něj mají políčeno.

Foto: Pixabay

Autor: Redakce EM